

Ron Smits keurt ...

VW CALIFORNIA COACH 2.5 TDI

Keurmeester Ron Smits klinkt bijna een tikje gepikeerd als hij hoort dat Henk en Carla Boekhoven serieus hebben overwogen hun twintig jaar oude VW California in te ruilen. “Waarom zou je dat willen?”, informeert hij, nadat het oude beestje zijn niets ontziende keuring heeft ondergaan.

TEKST HARM VAN GASTEREN // FOTO'S HUIB VERHOEF

Het zat er al aan te komen. Vanaf het eerste moment dat Smits achter het stuur stapt totdat hij een paar uur later de wagen van de brug rijdt, rolt het ene compliment na het andere hem over de lippen. “Rijdt prima”, stelt hij tijdens het proefritje vast. De auto is tot verbazing van zijn baasjes, die de California in 2010 kochten, ooit voor een fors deel

overgespoten. Te zien aan bijvoorbeeld een miniem spootje groene spuitnevel op een raamrubber. “Niets op aan te merken. Het is keurig gedaan. De wagen is akelig strak”, prijst Smits. Hij wijst op een typische kwaal van de T4, het VW-busje dat aan deze California ten grondslag ligt. “De voorruit wringt in de sponning. Daardoor gaat die vaak roesten. Maar deze niet.”

Katsverrot

Een kijkje onder de VW op de brug. Smits wijst op de remleidingen. “We hebben in de loop der jaren veel van

Met de looplamp op zoek naar mankementen.

Het uiteinde van de vacuümslang is rafelig.

De distributieriem kan nog even mee.

die dingen vervangen. Zwaar verroest. Maar deze zijn gewoon keurig.” En nu de onderkant van de wagen in het licht van de brug en Smits’ looplamp toch onbarmhartig in beeld is, laat de keurmeester beruchte doorrotplekken zien van de T4. Wielkuipe, binnenranden van spatborden, chassisbalken. “Je komt ze wel jonger dan deze tegen waar zelfs niets meer aan te lassen valt. Zo katsuverrot.” Het verhaal wordt eentonig:

toch ouder”, geeft Carla Boekhoven aan. En in 2016 pleegde de VW een akelige aanslag op de spaarpot. In korte tijd twee rekeningen van samen een kleine 4.000 euro. Turbo vervangen, nieuwe uitlaat, diverse keerringen vervangen, distributieriem vernieuwd. Om maar wat op te sommen van de lange lijst. “Ik kreeg er een rolberoerte van”, huivert Henk Boekhoven nog na. Smits relateert: “Jullie hebben zes jaar zonder

*‘Waar **vakmanschap** ophoudt, begint **de kitspuit**, roept Smits en hij plakt het gaatje dicht*

“Maar bij deze wagen is er nog niets aan de hand.” Wel adviseert hij Boekhoven opgehoopt zand uit naden en randen weg te borstelen. “Die rommel houdt vocht vast en dan krijg je uiteindelijk toch roest.”

Spaarpot

Ook het interieur van het busje ziet eruit om door een ringetje te halen. Waarom zou je zo’n prachtexemplaar, dat je acht jaar lang probleemloos tot in alle uithoeken van Europa heeft gebracht, weg willen doen? “Nou ja, hij wordt

grote onkosten gereden. Dus als je die vier mille door zes deelt, is het helemaal niet extreem. En een camper rijden is gewoon een dure hobby.”

Hoog oliepeil

De California krijgt keurig op tijd zijn beurten. In de garage, waar ook de turbo is vervangen. En daarom verbaast het Smits dat daar indertijd niet alle slangetjes van het vacuümsysteem zijn vervangen. Dat stuurt onder meer de turbo aan. En een paar slangetjes zijn zo verouderd, dat ze vandaag of morgen

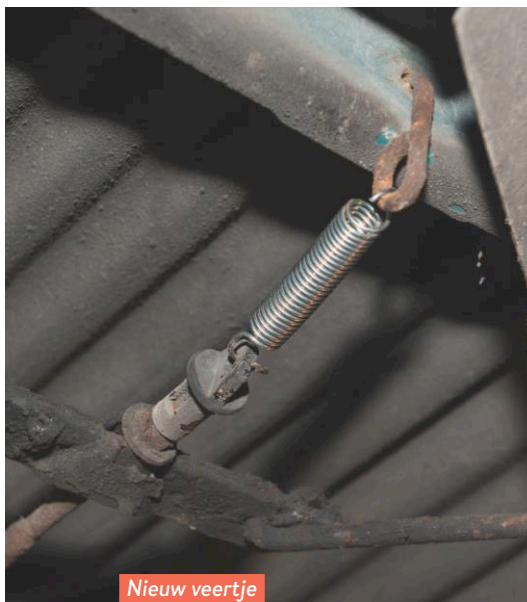
DE KEURMEESTER

Ron Smits:
‘Je vindt niet snel een betere’

In de serie Goed gebruikt neemt keurmeester Ron Smits een gebruikte camper onder de loep.

Het motoroliepeil staat te hoog.

Nieuw veertje voor de handrem.

Beginnende roest op het dak.

DE EIGENAAR

Opa en oma Bus: 'Woekeren met ruimte'

Hoe klein de California ook is, met enige regelmaat nemen Henk (69) en Carla (70) Boekhoven de drie kleinkinderen mee. De oudste slaapt in een tentje, de twee jongste onder het hefdak. Het heeft Henk en Carla de eretitel opa en oma Bus opgeleverd. De Boekhovens leggen jaarlijks zo'n 14.000 kilometer af. In Scandinavië vooral, maar ze waren ook in Letland, Estland en Litouwen en de California omzeilde decimeters diepe gaten in het Roemeense wegdek. Het echtpaar heeft er al 56 trips mee gemaakt, de wagen stond op 178 verschillende locaties en was 269 nachten van huis. Het busje liep in al die reizen precies 1 op 13,8. Henk Boekhoven heeft het allemaal minutieus bijgehouden.

Soms is het woekeren met de ruimte, maar de Boekhovens hoeven niet groter. "Deze auto past in bijna elke garage, gewone parkeerplekken volstaan en hij valt in het laagste tarief op veerboten."

de geest kunnen geven. Weg turbodruk. Als het een beetje tegenzit op een hoogst ongelukkige plek ergens ver weg van huis en garage. "Bij de volgende beurt laten vernieuwen", luidt het dringende advies. Ook opmerkelijk: het oliepeil van de motor staat veel te hoog. Op de vraag van Boekhoven of dat kwaad kan, is de keurmeester erg duidelijk: "Dat kan zeker kwaad. Een te hoog peil veroorzaakt te hoge carterdruk waardoor keerringen, bijvoorbeeld van de krukas, kapot kunnen gaan."

*Het oog van de vakman wordt getroffen door het profiel van de achterbanden, dat een **licht zaagtandpatroon** vertoont*

Ter plekke vervangt Smits een gebroken veertje dat de handremkabel strak moet trekken. Een schoonheidsdetail, want ook zonder veertje functioneert de handrem prima. Smits ontdekt een miniem gaatje in een hoes van een aandrijfas, wat op termijn tot flinke schade kan leiden. Zo ver komt het niet. "Waar vakmanschap ophoudt, begint de kitspuit",

roept Smits en hij plakt het gaatje dicht. Op het dak ontdekt Smits dan toch nog een beginnend roestplekje. Het is ook door de doe-het-zelver nog te behandelen. Twee fuseekogels en een stuurkogel hebben zeer geringe speling, maar kunnen nog wel flink wat kilometers mee. Dat geldt niet voor de drukregelaar op het campinggasflesje. Het ding hoort niet thuis in een camper, doceert Smits. In extreme gevallen kan hij een steekvlam in het keukentje veroorzaken. Vervangen door een exemplaar met

een grotere afblaasopening, luidt het oordeel.

Houdbaarheidsdatum

En dan wordt het oog van de vakman nog onaangenaam getroffen door het profiel van de achterbanden, dat een licht zaagtandpatroon vertoont. Cuppen geheten, in vakjargon. "Jammer", vindt

Controle van de voorwielophanging.

Eindoordeel

“Als ik maar lang genoeg zoek, vind ik altijd wel iets. Zelfs bij hagelnieuwe campers”, zegt Smits. En dus laat zelfs deze super-VW hier en daar toch een steekje vallen. Maar het busje verkeert, zeker voor zijn twintig jaren, op hoofdlijnen in een geweldige staat. En kan nog vele jaren mee. Jaren die geen invloed meer hebben op zijn waarde. Misschien wordt hij zelfs nog wel meer waard. Voor de verzekering is de California vijf jaar geleden op 20.000 euro getaxeerd en dat prijskaartje hangt Smits er nu nog steeds aan. Omdat hij toch wat kleinheden heeft ontdekt, geeft Smits als cijfer net geen 9. “Maar wel een heel dikke 8,5.”

*‘Deze **California’s** zijn zeer gewild en zakken niet meer in waarde, ze mogen alleen **niet de milieuzones in**’*

In het kort

Merk en type	VW California Coach 2.5 TDI
Basisauto:	Volkswagen T4
Bouwjaar:	1997
Kilometerstand:	295.000
Maten lxbxh:	499 x 190 x 199 cm
Rijkgewicht:	2.170 kg
Laadvermogen:	630 kg
Nieuw prijs:	ca. 75.000 gulden
Huidige waarde:	ca. 20.000 euro

Ook het interieur is om door een ringetje te halen.

Smits, omdat de banden nog vrij jong zijn en nog maar geringe slijtage vertonen. Erg veel kwaad kan dat cuppen op de achteras niet, maar de kenner hoort de banden nadrukkelijk afrollen. En nog een wielsingetje: het reservewiel is net zo oud als de VW zelf. Twintig jaar dus. Dat is voor de band ver over de houdbaarheidsdatum en de velg is zo zwaar verroest, dat Smits algehele vervanging aanbeveelt.

Zeer gewild

Carla en Henk Boekhoven hadden al besloten hun troetelkind toch maar niet op te ruimen en zien zich door de keuring zeer gesterkt in dat voornemen. “Nou ja, laat ik er nog eens voor 2.000 euro aan moeten repareren, dan koop ik ook voor dat bedrag erbij nog steeds geen betere bus”, stelt Boekhoven vast. Smits heeft nog een argument: “Deze California’s zijn zeer gewild. Ze zakken niet meer in waarde. Je zou hem hooguit kunnen wegdoen omdat je er een aantal milieuzones niet mee in mag. Voor zijn leeftijd verkeert hij in een uitzonderlijk goede staat. Als je er eentje wil vinden die beter is, wordt het een heel lastige zoektocht.” 🚐